

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Csp/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416209625
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1416209625.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci žalobcu: Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, IČO 50 052 560, právne zastúpený: AK Herceg, s. r. o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: U. C., W. XX.XX.XXXX, F. F. XX, F., o zaplatenie 9.290,58 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 9.290,58 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 9.000 eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 48 mesiacov od 20.06.2012 v sume 255,50 eura. Keďže žalovaný úver nesplácal riadne a včas, jeho právny predchodca po predchádzajúcej výzve žalovanému dňa 29.04.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a požiadal ho o okamžité splatenie úveru. Ďalej poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2010.03.2017 právny predchodca postúpil na neho pohľadávku voči žalovanému. Celkový dlh žalovaného 9.290,58 eura pozostáva z istiny 8 000 eur, úroku vo výške 6.697,29 eura, riadneho úroku z omeškania vo výške 1.959,77 eura, úroku z omeškania vo výške 633,52 eura a z poplatkov vo výške 205,63 eur.

2. Žalovanému bola žaloba doručovaná, zásielka sa súdu vrátila dňa 07.02.2016 s označením „adresát neznámy“, následne mu bola žaloba doručená oznámením zverejneným na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 05.01.2017, pričom žalovaný sa k žalobe nevyjadril, uplatnený nárok žalobcu nerozporoval.

3. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 27.02.2018, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, neúčast' na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil. Súd pojednával v zmysle § 180 CSP v jeho neprítomnosti. Dostavil sa žalovaný, ktorý uviedol, že si nie je vedomý, že by dlh neplatil.

4. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu: Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzatvorila so žalovaným dňa 24.04.2012 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 7-9 spisu), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 9.000 eur pri úrokovej sadzbe 11,90 % p.a., výška splátky predstavovala 255,50 eura, splatnosť prvej splátky 20.06.2012, počet splátok 48, splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru 20.05.2016, RPMN 14,54 %, priemerná RPMN 13,68 %, celková čiastka spojená s úverom 11.853,07 eura, poplatok za poistenie úveru 8,64 eur mesačne, spracovateľský poplatok 169 eur, poplatok za správu úveru 2,99 eura mesačne. Výzvou

zo dňa 18.03.2014 (č.l. 30 spisu) spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 28.02.2014 vo výške 1.024,17 eura a zároveň ho vyzvala, aby dlžnú sumu uhradil do 15 dní od doručenia výzvy. Listom zo dňa 29.04.2016 (č.l. 32 spisu) spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že ku dňu 27.04.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a zároveň ho vyzvala, aby pohľadávku vo výške 9.078,44 eura uhradil do 15 dní. Predžalobnou výzvou zo dňa 04.04.2016 (č.l. 31 spisu) žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 7.165,47 eura do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Podľa bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta (písm. a/ ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace), Banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Podľa bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatné, premĺčané alebo nepremĺčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.03.2017 (č.l. 64-74 spisu) v spojení s jej prílohou súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

5. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

8. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej

banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Predmetná zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 O.z., ktorá má podobu typovej (štandardnej) formulárovej zmluvy, ktorá je charakteristická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch (opakovane) a spotrebiteľ vzhľadom na formulárovú predtlač jej obsah nemôže žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť.

15. Keďže v posudzovanej veci si žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému pohľadávku, ktorá bola na neho postúpená iným subjektom, súd sa v prvom rade zaoberal tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Keďže zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá bola bankou, a týmto subjektom bola následne pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na žalobcu, súd posudzoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z hľadiska kritérií obsiahnutých v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý tieto podmienky podrobne (a konkrétne) vymedzuje. Súd pritom dospel k záveru, že tieto podmienky v posudzovanom prípade neboli splnené.

16. Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť na tretiu osobu iba takú pohľadávku (alebo jej časť), ktorá zodpovedá peňažnému záväzku jej klienta voči nej, s ktorým je klient napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. Pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky bola teda v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách nevyhnutná písomná výzva spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému (pred postúpením pohľadávky) na splnenie jeho povinnosti zodpovedajúcej postupovanému záväzku (s ktorým musel byť dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní). Žalobca však v konaní nepreukázal, že by spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzvala žalovaného na splnenie jeho povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere, a to vo výške zodpovedajúcej postupovanému záväzku. Žalobca v konaní predložil iba výzvu zo dňa 18.03.2014 (č.l. 30 spisu), ktorou spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 28.02.2014 vo výške 1.024,17 eura a zároveň ho vyzvala, aby dlžnú sumu uhradil do 15 dní od doručenia výzvy. Výzvou zo dňa 04.04.2016 (č.l. 31 spisu) žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 7.165,47 eura do 15 dní odo dňa doručenia výzvy Súdu nebola zrejماً výška záväzku žalovaného, ktorý bol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.03.2017 postúpený na žalobcu. Listom zo dňa 29.04.2016 (č.l. 32 spisu) spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že ku dňu 27.04.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a zároveň ho vyzvala, aby pohľadávku vo výške 9.078,44 eura uhradil do 15 dní.

17. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. za popísaných okolností zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.03.2017 postúpila na žalobcu žalovanú pohľadávku, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.03.2017 podľa § 39 O.z. (pre rozpor so zákonom). Žalobcovi preto chýbala v spore aktívna vecná legitímácia, z dôvodu ktorého súdu neostávalo iné, ako jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Vzhľadom na kogentný charakter citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo pritom bez akejkoľvek právnej relevancie ustanovenie bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., kde si jednostranne a odchyľne od kogentnej právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. upravila výhodnejšie vo svoj prospech podmienky postupovania svojich pohľadávok voči klientom (bez potreby predchádzajúcej

výzvy). Vzhľadom na kogentný charakter ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo takéto ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. neplatné, navyše aj neprijateľnou podmienkou, ako to konštatoval už Okresný súd Dunajská Streda v rozsudku sp. zn. 15C/259/2014 zo dňa 03.09.2015. Preto nebol dôvodný ani poukaz žalobcu na § 89 ods. 1 zákona o bankách (na pojednávaní konanom dňa 02.05.2017), ktorý podľa jeho názoru takúto dohodu umožňoval.

19. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu. Nad činnosťou bánk vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách). Z uvedeného špecifického charakteru činnosti bánk a ich špecifického postavenia vyplýva dôvodnosť špecifickej (sprísnenej) úpravy podmienok, za ktorých môžu svoje pohľadávky voči svojim klientom postupovať na iné subjekty. A to aj za tým účelom, aby sa klienti vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane neocitli v zmluvnom vzťahu s iným subjektom (aj takým, ktorého činnosť nespadá /nespadala/ v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska) bez toho, že by sa im poskytla možnosť uvedenému postupu zabrániť dodatočnou úhradou svojho záväzku voči banke, a to práve na základe výzvy banky na jeho splnenie. Preto súd v posudzovanej veci (v ktorej predmetom postúpenia bola pohľadávka banky) aplikoval v súlade so zásadou *lex specialis derogat legi generali* špeciálnu (osobitnú) právnu úpravu zákona o bankách upravujúcu špeciálne (osobitne) podmienky postúpenia takejto pohľadávky na iné subjekty. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách (pôvodne išlo o § 92 ods. 7), podľa ktorej: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“.

20. Na podporu správnosti záveru o neplatnosti postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/550/2015 zo dňa 25.10.2016, rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/34/2016 zo dňa 11.10.2016, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8C/23/2016 zo dňa 22.06.2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/348/2015 zo dňa 26.05.2016, rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/180/2013 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/153/2014 zo dňa 12.03.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/427/2015 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/169/2014 zo dňa 16.06.2015, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/259/2014 zo dňa 03.09.2015, v ktorých súdy v právnych veciach týkajúcich sa rovnakého prípadu postúpenia pohľadávok rovnakého postupcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) z obdobných úverových zmlúv na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej za obdobných okolností, dospeli všetky zhodne k rovnakému záveru o neplatnosti postúpenia pohľadávky pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016, na ktorý poukazoval žalobca a argumentoval v prospech platnosti postúpenia žalovanej pohľadávky (na pojednávaní konanom dňa 02.05.2017) považoval súd aj vzhľadom na rozsah vyššie uvedených rozhodnutí súdov SR (medzi nimi aj toho istého Krajského súdu v Prešove) za ojedinelé. Tunajší súd sa priklonil k prevažujúcemu právnomu názoru vyjadrenému vo vyššie uvedených rozhodnutiach, ako to už v minulosti viac krát urobil a dlhodobo aj robí (viď napr. rozsudky tunajšieho súdu sp. zn. 40C/334/2015 zo dňa 15.02.2016, sp. zn. 40C/34/2015 zo dňa 09.02.2016, sp. zn. 40C/365/2015 zo dňa 12.04.2016, sp. zn. 40C/364/2015 zo dňa 19.04.2016, sp. zn. 40C/494/2015 zo dňa 08.11.2016).

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorému ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.